

felém a tél s íme a baráti szív tavaszi hangulatot küld hozzám, ifjukorom tavaszának emlékeiből.

... Jól esik visszazsánni a múltba, titkos könnyet ejteni az elhervadt ifjúságért s innen küldeni köszönő üzenetet a szőke Tisza tulsó partjára, ahol fonnyadt virágokból illatos bokrélat tudott varázsolni a baráti szív őszinte szeretete.

1912 októberében írta Balassa Ármín ezeket a sorokat, harminc évvel a Szegény Laci premiérje után. Ma 1924-et írunk. Tizenkét itéletes esztendő viharzott el a fejünk fölött. Elvitt mindent, kirabolt, kifosztott mindenkit. Csak az emlékeket hagyta meg és az emlékeztést. Balassa Ármín szeretett emlékezni és sok szép emlékezni valót gyűjtött össze életében. Most már ő sincs többé. Lssankint emlékké finomul az ő alakja is, a régi szép, harcos idők szép emlékévé. Diskurálás, gyászoló téli estéken jól esik a rá való emlékezés. *ml.*

Telefon: **Korzó Mozi** Telefon: Pénztár 455.
Igazg. 11-85.

Hétfőn, kedden és szerdán, január 21, 22. és 23-án

Emil Jannings,
Reinhold Schünzel és
Dagny Servaessal a főszerepben:

Őfelsége a pénz (Mammon)

Dráma napjainkból 8 felvonásban.

Azonkívül:

A mucsai Derby.

Két felvonásos állat-burleszk.

Előadások: Fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Legújabb kész női és leány modell felöltők, valamint modell utáni rendelésre elsőrangú kivitelben, legcsóbb árban! *Reményiné* divatáruháza Szeged, Széchenyi-tér 2. Ugyanott férfi és női gyapjuszövetek méter szerint. 57

mint egy új hit embereinek művészi istentisztelete az új katakombákban. Gondolom, jobban érezte magát közöttük, mint a mai politika alakosai és cseppirágói között!

A nemzeti ellenállás legforróbb napjaiban egy tüzes verset írtam a lapjába, amely imigyen végződött:

*Bécs felől jő a fekete felleg,
Bécsi rongy lesz, mire innen elmegy.
Aki küldte, mind halálra sárgul,
Hogyha kard lesz a magyar kaszákból!*

Ármín bátyáknak tetszett a vers, de azért egyet soderintott a bajuszán és a bajusz alól így szólt:

— Szép, szép ez öcsém, hanem, tudod mit, mégis csak *jobb lősz ezt alkotmányosan elintézni!*

Ebben a válaszban benne volt az ő egész komoly, nemes és tiszta deákferenci és edtvőskárolyi okossága és józansága, derűje és kedélye.

Egyszer Nagyváradon találkoztam vele, az Emke kávéház sarkában, az új magyar költészet főhadiszállásán üldögélt, írók és színészek között, a cigány huzta és ő a maga és a Dankó Pista nótáit énekelte. A cifra, füstös kávéház szinte eltűnt egy-egy pillanatra, alföldi puszták c. árdájának látszott és ahogy Balassa Ármín, a vásárhelyi fiú, a szegedi népies író ott dalolt a váradi éjszakában, nekem akaratlanul is egy Ady-vers jutott az eszembe, annak is az utolsó sora, amely élete utolsó éveiben bizonyára öreg barátomnak is sokszor keservesen és önértékesen megfordulhatott az elméjében, egy kérdés, amelyre az ő egész nagy, munkás és termő élete olyan nemesen büszke igennel válaszol: *„Én nem vagyok magyar?”*

Olvasás közben.

Annyian vannak már, akik Ignótus óta olvasás-közben följegyzik a másodkézből kapott gondolatokat, hogy én sem maradhatok el tőlük. Igenis, kérem alásan, én is szoktam néha olvasni, habár nem mindig. Az ilyesmiből megárt a sok. De mert az egyszerű rávetemedtem, nyomban kihasználom az alkalmat. Ha itt-ott tájékozatlan leszek, bocsásák meg, hiszen szokni kell mindenhez. Legelőször is az ötlött a szemembe, hogy

(Bezárták a Magyar Falut.)

Letettem az ujságot, megtöröltem a pápaszemet és olyan ellentmondást nem tűrő hangon, amit azoktól a nagyképűektől tanultam, akiknek fotográfiáját a Tolnai Világlapja térszúke miatt csak folytatásban tudja közölni, így szóltam hallgatóságomhoz:

— Végre sor került Orgoványra, még pedig teljes mértékben.

— Szó sincs róla, jelentette ki a tartalékos hóseprő, aki kora hajnalban kezdte a munkát. Uraságod nem tud olvasni.

Kibetűztem újból a címet:

— Bezárták a Magyar Falut. Nem lehet félreérteni. Miért írják nagy betűvel? Bizonyára azért, mert különb Falu más falunál. Falu Tamás íróról nem lehet szó, mert akkor azt mondták volna, hogy bezárták Falu Tamást. Ebből csak egy van és az is magyar. Németül Thomas Dorf volna.

A tartalékos hóseprő kijelentette, hogy számár vagyok, ne vegyek máskor ujságot a kezembe.

— Itt egy gyanus mulatóhelyről van szó, a régi Gambrinusról. Uraságod értelmetlen, mert csak a címet olvasta el és mégis kotyogni merészelt.

Erre teljes lélekjelenléttel a következőket válaszoltam:

— Bocsánat, bocsánat! Szent meggyőződésemm volt, hogy az is elég. Régi tapasztalatom, hogy különb tudós hírébe kerül az, aki csak citálja néhány köny címet, mint aki a lényegéről beszél. Néhány év előtt kékhárisnyás körök *„Velence kövei”*-vel gyilkolták egymást. Nagynehezen rájöttem, hogy ez nem a dögök városának epebaja, hanem egy könyv, de egyikük sem haladt tovább a címenél. Én se olvastam el, tulságosan a veséme ment, ellenben legközelebbi tudományos szereplésemnél beleszóttam beszédembe ezt a mondatot:

— Ami a középítészeti tanácsot illeti, már pedig ez lényegesen különbözik a jobb, vagy a bal-ítészeti tanácsától, egyszerűen utalok Velence köveire. Sapiienti sat, illetve videant consules!

Sose volt akkora sikerem, mint akkor, ne egye hát a fene uraságodat a Magyar Faluval.

Igy szóltam és tovább böngésztem az ujságot, amelyben nyomban megütötte szememet az értesítés, hogy

(Csongrádon nincs az idén pótdadó.)

Az összes bevételek ugyanis fedezik a kiadásokat. — Nagyon helyes, ennek valóban nagyon örülök és elismerésemet fejezem ki az államrendőrségnek, amely éppen év-fordulóján szántott végig a község költségvetésén, törölve a lakosok rovatóból a drágalátos elemet. Tette ezt rendkívül nehéz viszonyok között, amennyiben ismét karöltve kellett működnie a csendőrséggel, mégis eredménnyel. Mert az a szabadon maradt kar, a kutyafáját, jól működött.

Csongrádon egyébként ideiglenesen megszüntek a bálók s ezzel válságba került egyaránt a cigánybanda, meg a handabanda.

Miután így kiszellemeskedtem magam, áttértem az ujságban komolyabb tárgyakra, nevezetesen arra a vitára, hogy

(Leleplezik Anonymust.)

Az történt ugyanis, hogy egy jószemű muzeumi őr vakarást talált Béla király névtelen jegyzőjének kéziratosa krónikáján. Kétféle felfogás van arról, mi lehetett a vakarás helyén. Vagy ajánlták valakinek az írást s ezt később eltüntette egy okvetetlenkedő, vagy Anonymus megnevezte magát. Most lázas buzgalom folyik a felfedezésén, hogy ki volt, minek hívták?

Ezennel bejelentem tiltakozásomat a folytatás ellen. Esztendőnk óta annyi minden maradt kiderítetlen, hogy nem szakíthatjuk meg a láncolatot ilyen elavult régiség piszkálásával.

Az Erzsébetvárosi Kör Anonymusait nem ismerjük, az Athenaeum krónikáiról sem tudunk sokat, mire való hát a multbaröplés? A vakarás helyén minden lehetett, de nem volt a szerző neve. Azt egykori kollégánk bizonyára maga sem akarta nyilvánosságra hozni, különben titokban, becsület-szóra elárulta volna néhány tisztelőjének, számon tartva önmaga a napot, hogy a jubileumról ne fedkezzenek meg a kortársak.

Ne bolygassuk a magyar hagyományokat. Anonymus volt az első legény, aki csinált valamit, amit ma is homály fed, az ő nyomában jár sok jelenkori utód. Hogy ezek nem alkotnak semmit, az mellékes. De Névtelenek maradnak s ez a fő.

(Kik kezdték meg a bálát?)

Ez a kérdés fogta meg végül is minden iránt fogékony agyamat. Hosszu idők után megint közölnek bál névsorokat a lapok s nem hallgatják el azt sem, hogy kik kezdték meg a táncot. Tudniillik nincs ennél érdekesebb részlete a mulatságnak, ezért kapnak hajba már hetekkel előbb a rendezők, ezért gyilkolják gavallérjaikat a hölgyek.

Itt is jelentkezem és fölemelem tiltakozó igémet az osztályuralom kinövéséi ellen. Tessék a tisztelt lapoknak rátérni a tárgyilagosság mesgyéjére, hogy ne mondjam düllő útjára. Tessék részletes tudósítást közölni a balástyakapitányságbeli, kabaréval és bicskázással egybekött táncmulatságról is, részletezve, hogy az első hívó kacsintást ifju Vizhány Péter eszközölte a fal mellett lapuló Sulyok Teca felé, az első mellbelökést Kétágu Gergely intézte Halbür Förgeteg János irányában s a bicskát a csizmaszárból elsőnek Kisguci Illés alkalmazta Tóth Ferke tárgyában, azaz inkább mellében. Ezekután kivilágos-kivirradtig fesztelen jókedvvel tartott a tánc. *Bob.*

A Napsugár, Toldi-utca 4, január 24-ig van csak nyitva. Sok vevő van előjegyezve szelöntakaróra, futó- és nagy szőnyegek, székekre, abroszokra, háló- és ebédőberendezésekre, ezüstevőkészletekre, paplanra, zongorára és vitrinre, siffonokra. Ilyeneket keres a *Napsugár*. Tárgyak állandóan beadhatók. Költség csak eladás esetén van.

Világattrakció!

Világattrakció!

FARKAS ÜVÖLTÉS AZ ÉJBEN

Vad harcok Tibet hóborította fensíkján 6 felvonásban. Főszereplő: **CARL DE VOGT.** Soha nem látott bravurok. Filmen még nem látott vadállatok. Kirgiz- és mongolok élethalál harca a legvérengzőbb fenevadakkal.

NEM ÁLLATKERTI FELVÉTELEK!

Ezt bevezeti:

A rossz csont Peggy

Amerikai burleszk 2 felvonásban.

Előadások kezdete: fél 5, fél 7, fél 9-kor.

Eme páratlanul

érdekes filmet Budapestet megeözöen, fantasztikus dollár kölcsöndij árán szerezte meg a

BELVÁROSI MOZI hétfőtől-szerdáig, január hó 21—23-ig.

Állandó képműkiállítás

Megtekinthető vételkényszer nélkül **Freimannál,** Takaréktár-utca 8. Speciális képkerepező műhely. 171